

خلاصه:

مقدمه:

ژنوواروم دفورمیتهازانو می باشد که مشخصه آن تغییر راستای طبیعی اندام بگونه ای است که مرکز مفصل زانو در سمت خارجی محور مکانیکی اندام قرار می گیرد. هدف از این مطالعه مقایسه نتایج تکنیک گاید پین و تکنیک کلاسیک در استئوتومی گوه باز پروگزیمال تیبیا بود.

مواد و روشها:

در یک مطالعه مقطعی توصیفی-تحلیلی که در دپارتمان ارتوپدی دانشگاه علوم پزشکی تبریز بر روی بیماران کاندید جراحی استئوتومی تیبیا بعلت ژنوواروم انجام دادیم، نتایج استفاده از تکنیک گاید پین و تکنیک کلاسیک در استئوتومی گوه باز پروگزیمال تیبیا را مورد بررسی و مقایسه قرار دادیم.

نتایج و نتیجه گیری:

در این مطالعه ۵۷ بیمار با استفاده از تکنیک گاید پین و ۳۱ بیمار با استفاده از تکنیک کلاسیک تحت استئوتومی تیبیا قرار گرفتند. تفاوت معنی داری بین میانگین زاویه تیبیوفمورال بعد از عمل بیماران دو گروه وجود نداشت. کاهش معنی دار در زاویه تیبیوفمورال بعد از عمل بیماران نسبت به قبل از عمل در بین بیماران دو گروه مورد مطالعه وجود داشت. کاهش معنی دار در امتیاز Tenger بعد از عمل بیماران نسبت به قبل از عمل در بین بیماران دو گروه وجود داشت. افزایش معنی دار در امتیاز Lysholm بعد از عمل بیماران نسبت به قبل از عمل در بین بیماران دو گروه مورد مطالعه وجود داشت.

تفاوت معنی دار در امتیاز ISI بعد از عمل بیماران نسبت به قبل از عمل در بین بیماران دو گروه مورد مطالعه وجود نداشت. افزایش معنی دار در امتیاز Tibia Slope بعد از عمل بیماران نسبت به قبل از عمل در بین بیماران دو گروه مورد مطالعه وجود داشت.

یونیون تاخیری در ۲ نفر از بیماران گروه تکنیک گاید پین و در ۳ نفر از بیماران گروه تکنیک کلاسیک وجود داشت. نان یونیون در هیچ یک از بیماران دو گروه وجود نداشت. عفونت سطحی در ۲ نفر از بیماران گروه تکنیک گاید پین و در ۱ نفر از بیماران گروه تکنیک کلاسیک وجود داشت. شکستگی داخل مفصلی (بدون جابجایی) در ۳ نفر از بیماران گروه تکنیک گاید پین و در ۳ نفر از بیماران گروه تکنیک کلاسیک وجود داشت.

کلمات کلیدی:

استئوتومی گوه باز، ژنوواروم، تیبیا